

Год. II.

Декемврий, 1909 г

Кн. 10.

Коледари¹⁾.

Низъ-по село скупомъ ходятъ
Китни млади коледари, —
Сиромаси и боляри
Съ благовѣстие да споходятъ
И наспроти празникъ честни
Да имъ пѣять драги пѣсни.

На чело имъ станиника²⁾
Той ги стани, той ги води:
Не току така на сгоди,
А кждѣто е прилика —
И кждѣто подобава
Съ пѣсни да се слави слава!

Въ дѣсна ржка съ китка вита
Гости идатъ на честито:
Тежки порти отворете,
Благовѣстци приемете.

Пенчо Славейковъ.

1) Изъ стихотворението „Коледари“ отъ сборника „Епически пѣсни отъ П. Славейковъ.“

2) Станинъкъ — име съ което наричатъ въ народните обичаи този който прѣдвоожда коледарите.